Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 9ης Ιουλίου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Κοινή εμπορική πολιτική – Ντάμπινγκ – Δασμός αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας – Κανονισμός (ΕΚ) 91/2009 – Κύρος – Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 – Άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11 – Δικαιώματα άμυνας»

Στην υπόθεση C-104/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) με απόφαση της 8ης Φεβρουαρίου 2019, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 11 Φεβρουαρίου 2019, στο πλαίσιο της δίκης

Donex Shipping and Forwarding BV

κατά

Staatssecretaris van Financiën,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και N. Piçarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

γραμματέας: C. Strömholm, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Donex Shipping and Forwarding BV, εκπροσωπούμενη από τον Y. Melin, avocat, καθώς και από την J. Biermasz, advocaat,

– η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την M. Bulterman και τον J. Langer,

– το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile και τον B. Driessen, επικουρούμενους από την N. Tuominen, avocate,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. França και T. Maxian Rusche καθώς και από τις F. van Schaik και C. E. E. Zois,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 4ης Μαρτίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 29, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Donex Shipping and Forwarding BV (στο εξής: Donex) και του Staatssecretaris van Financiën (Υφυπουργού Οικονομικών, Κάτω Χώρες), σχετικά με ειδοποιήσεις πληρωμής δασμών αντιντάμπινγκ για την εισαγωγή, από την Donex, συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας.

Το νομικό πλαίσιο

Ο βασικός κανονισμός

3 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών που οδήγησαν στην έκδοση του επίδικου κανονισμού, οι διατάξεις που ρύθμιζαν την εφαρμογή μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) 2117/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2005 (ΕΕ 2005, L 340, σ. 17) (στο εξής: βασικός κανονισμός).

4 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού:

«Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.»

5 Το άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11, του κανονισμού αυτού όριζε τα εξής:

«10. Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο [ισχυρισμός] και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών. Πρέπει να αποφεύγεται οποιαδήποτε επανάληψη προσαρμογής που έχει ήδη γίνει, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για εκπτώσεις επί της τιμής και επιστροφές, για τις ποσότητες και για το στάδιο εμπορίας. Όταν πληρούνται οι προκαθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, όσον αφορά τους ακόλουθους παράγοντες:

[…]

β) *Επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και έμμεσοι φόροι*

Η κανονική αξία προσαρμόζεται κατά ποσό που αντιστοιχεί στις τυχόν επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή ή στους έμμεσους φόρους στους οποίους υπόκειται το ομοειδές προϊόν, καθώς και τα φυσικώς ενσωματωμένα σε αυτό υλικά, όταν το προϊόν προορίζεται για κατανάλωση στη χώρα εξαγωγής και όταν οι εν λόγω επιβαρύνσεις και φόροι δεν εισπράττονται ή επιστρέφονται για το εξαγόμενο στην Κοινότητα προϊόν.

[…]

κ) *Άλλοι παράγοντες*

Επίσης παρέχεται η δυνατότητα προσαρμογής για διαφορές που προκύπτουν λόγω άλλων παραγόντων μη προβλεπομένων στα εδάφια α) έως ι), υπό τον όρο της κατάδειξης της επίδρασής τους επί της συγκρισιμότητας των τιμών, όπως απαιτεί η παρούσα παράγραφος, και ιδίως υπό τον όρο της κατάδειξης του γεγονότος ότι οι πελάτες συστηματικά πληρώνουν διαφορετικές τιμές στην εγχώρια αγορά επειδή υπάρχουν διαφορές στους παράγοντες αυτούς.

[…]

11. Με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά την περίοδο έρευνας προσδιορίζεται κατά κανόνα με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με το σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα ή με βάση τη σύγκριση επιμέρους κανονικών αξιών και επιμέρους τιμών εξαγωγής στην Κοινότητα για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Παρόλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ σε όλη τους την έκταση. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει τη χρήση δειγματοληψιών σύμφωνα με το άρθρο 17.»

Ο επίδικος κανονισμός

6 Κατόπιν καταγγελίας που υποβλήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2007 από το European Industrial Fasteners Institute (EIFI), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε, στις 9 Νοεμβρίου 2007, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2007, C 267, σ. 31).

7 Η έρευνα κάλυψε την περίοδο μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 2006 και 30ής Σεπτεμβρίου 2007. Αφορούσε ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα, πλην αυτών από ανοξείδωτο χάλυβα (στο εξής: υπό εξέταση προϊόν).

8 Στις 4 Αυγούστου 2008 όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έλαβαν έγγραφο πληροφόρησης στο οποίο αναφέρονταν λεπτομερώς τα προκαταρκτικά συμπεράσματα τα οποία είχαν συναχθεί στο τότε στάδιο της έρευνας και τα μέρη κλήθηκαν να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα συμπεράσματα αυτά.

9 Στις 18 Σεπτεμβρίου 2008 διοργανώθηκε εκατέρωθεν ακρόαση. Όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη που είχαν υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με το πεδίο κάλυψης του υπό εξέταση προϊόντος συμμετείχαν στην ακρόαση αυτή.

10 Στην αρχή της έρευνας, η ταξινόμηση του υπό εξέταση προϊόντος στηριζόταν στους αριθμούς ελέγχου του προϊόντος. Μετά την εν λόγω εκατέρωθεν ακρόαση, αποφασίστηκε ότι έπρεπε να προστεθεί στα χαρακτηριστικά του προϊόντος, για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και του περιθωρίου ζημίας, ο διαχωρισμός μεταξύ των τυποποιημένων και των ειδικών συνδετήρων, ο οποίος δεν αποτελούσε αρχικά μέρος της ταξινόμησης αυτής (αιτιολογική σκέψη 51 του επίδικου κανονισμού). Στο μέτρο που αρκετοί Κινέζοι εισαγωγείς και παραγωγοί-εξαγωγείς υποστήριξαν ότι οι συνδετήρες που παράγονταν στην ανάλογη χώρα δεν ήταν συγκρίσιμοι με τους συνδετήρες που εξάγονταν προς την Κοινότητα από τους Κινέζους παραγωγούς, η έρευνα έδειξε ότι τόσο τα ειδικά όσο και τα τυποποιημένα προϊόντα παράγονταν και πωλούνταν στην Ινδία και ότι οι συνδετήρες αυτοί είχαν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά με τα προϊόντα που εξάγονταν από την Κίνα (αιτιολογική σκέψη 56 του κανονισμού αυτού).

11 Στην αιτιολογική σκέψη 57 του επίδικου κανονισμού, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι συνδετήρες που παράγονταν και πωλούνταν από την κοινοτική βιομηχανία στην Κοινότητα, οι συνδετήρες που παράγονταν και πωλούνταν στην εγχώρια αγορά της Κίνας και οι συνδετήρες που παράγονταν και πωλούνταν στην εγχώρια αγορά της Ινδίας, η οποία χρησιμοποιήθηκε ως ανάλογη χώρα, καθώς και οι συνδετήρες που παράγονταν στην Κίνα και πωλούνταν στην Κοινότητα ήταν όμοιοι, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού.

12 Με τον επίδικο κανονισμό, η κανονική αξία, στην περίπτωση των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων στους οποίους δεν χορηγήθηκε καθεστώς οικονομίας της αγοράς, καθορίστηκε βάσει στοιχείων προερχόμενων από παραγωγό στην ανάλογη χώρα. Η Ινδία χρησιμοποιήθηκε ως ανάλογη χώρα λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών ανταγωνισμού και του βαθμού στον οποίο ήταν ανοικτή η ινδική αγορά καθώς και του γεγονότος ότι ο συνεργασθείς Ινδός παραγωγός πωλούσε τύπους προϊόντων που ήταν συγκρίσιμοι με αυτούς που εξήγαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς (αιτιολογική σκέψη 91 του εν λόγω κανονισμού).

13 Στο πλαίσιο αυτό, οι αιτιολογικές σκέψεις 97 και 98 του επίδικου κανονισμού έχουν ως εξής:

> «(97) Μία από τις εταιρείες στην οποία χορηγήθηκε ατομική εξέταση και ορισμένοι εισαγωγείς ισχυρίστηκαν ότι η κανονική αξία που υπολογίστηκε με βάση έναν μόνο παραγωγό στην Ινδία, ο οποίος, κατά τους ισχυρισμούς, δεν παράγει παρόμοιους τύπους συνδετήρων όπως η εν λόγω εταιρεία, δεν αποτελεί την καλύτερη βάση για κατάλληλη σύγκριση. Συνεπώς πρότεινε, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 στοιχείο α) του βασικού κανονισμού, τον υπολογισμό της κανονικής αξίας “πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση”, σε αυτή την περίπτωση στη βάση των στοιχείων των ίδιων των εξαγωγέων προσαρμοσμένων σύμφωνα με τις, κατά τους ισχυρισμούς, στρεβλώσεις του κόστους των πρώτων υλών.
>
> (98) Το ανωτέρω αίτημα απορρίφθηκε, διότι διαπιστώθηκε ότι ο [Ι]νδός παραγωγός, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 91, πωλούσε επίσης τύπους συνδετήρων που ήταν συγκρίσιμοι με αυτούς που εξήγαγαν οι παραγωγοί-εξαγωγείς της [Κίνας]. Επιπροσθέτως, όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 103 κατωτέρω, η κανονική αξία προσαρμόστηκε κατάλληλα ως προς τη συγκρισιμότητα των τιμών.»

14 Όσον αφορά τη σύγκριση της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής, στις αιτιολογικές σκέψεις 101 έως 104 του επίδικου κανονισμού εκτίθενται τα εξής:

«(101) Η κανονική αξία και οι τιμές εξαγωγής συγκρίθηκαν σε επίπεδο τιμών εκ του εργοστασίου. Για να εξασφαλιστεί δίκαιη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, πραγματοποιήθηκαν οι δέουσες προσαρμογές ώστε να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που επηρεάζουν τόσο τις τιμές όσο και τη συγκρισιμότητα των τιμών σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 του βασικού κανονισμού.

(102) Η σύγκριση όσον αφορά τις τιμές μεταξύ των συνδετήρων που εξάγονταν από τη[ν Κίνα] και των συνδετήρων που πωλούνταν στην αγορά της Ινδίας από τον [Ι]νδό συνεργασθέντα παραγωγό έγινε μέσω του διαχωρισμού των τυποποιημένων και των ειδικών τύπων συνδετήρων.

(103) Επιπροσθέτως, με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία που συνελέγησαν επιτόπου, οι διαδικασίες ελέγχου της ποιότητας που εφάρμοζε ο [Ι]νδός παραγωγός του οποίου τα στοιχεία χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας ήταν πιο προηγμένες από αυτές που παρατηρήθηκαν στους [Κ]ινέζους συνεργασθέντες παραγωγούς-εξαγωγείς οι οποίοι παρήγαγαν και εξήγαγαν κυρίως τυποποιημένους τύπους συνδετήρων. Στις περιπτώσεις αυτές η ινδική κανονική αξία προσαρμόστηκε με βάση το κόστος του ελέγχου της ποιότητας, το οποίο διαπιστώθηκε στον [Ι]νδό παραγωγό.

(104) Πέραν τούτου, έγιναν οι κατάλληλες προσαρμογές όσον αφορά τα έξοδα μεταφοράς, ασφάλισης, διεκπεραίωσης και τα παρεπόμενα έξοδα, τα έξοδα συσκευασίας, πίστωσης και τις τραπεζικές επιβαρύνσεις, σε όλες τις περιπτώσεις που θεωρήθηκαν εύλογες, εύστοχες και υποστηριζόμενες από επαληθευμένα στοιχεία.»

15 Για τις μη συνεργασθείσες εταιρίες, το περιθώριο ντάμπινγκ που εφαρμοζόταν σε εθνική κλίμακα σε όλους τους άλλους εξαγωγείς της Κίνας καθορίστηκε στο 115,4 % της τιμής CIF στα σύνορα της Κοινότητας, πριν από την καταβολή δασμού (αιτιολογική σκέψη 111 του επίδικου κανονισμού).

16 Στην αιτιολογική σκέψη 229 του επίδικου κανονισμού, το περιθώριο ζημίας σε εθνική κλίμακα εκτιμήθηκε ότι ανέρχεται στο 85 % της τιμής αυτής.

17 Με το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, του ως άνω κανονισμού επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα –πλην αυτών από ανοξείδωτο χάλυβα– καταγωγής Κίνας. Ο δασμός αυτός ανέρχεται, για «όλες τις άλλες εταιρίες» πλην των κατονομαζομένων, σε 85 %.

18 Στις 28 Ιουλίου 2011 το όργανο επίλυσης διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) (στο εξής: ΟΕΔ) ενέκρινε την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, το οποίο έχει συσταθεί στο πλαίσιο του ΠΟΕ, καθώς και την έκθεση της ειδικής ομάδας, όπως τροποποιήθηκε με την έκθεση του εν λόγω δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, στην υπόθεση «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας» (WT/DS 397) (στο εξής, από κοινού: εκθέσεις του 2011). Με τις εκθέσεις αυτές διαπιστώθηκε ότι, με τον επίδικο κανονισμό, η Ένωση παρέβη ορισμένες διατάξεις του δικαίου του ΠΟΕ.

Οι εκτελεστικοί κανονισμοί (ΕΕ) 924/2012, (ΕΕ) 2015/519 και (ΕΕ) 2016/278

19 Ο επίδικος κανονισμός τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 924/2012 του Συμβουλίου, της 4ης Οκτωβρίου 2012 (ΕΕ 2012, L 275, σ. 1), προκειμένου να διορθωθούν οι πτυχές του πρώτου από τους εν λόγω κανονισμούς οι οποίες, με τις εκθέσεις του 2011, είχαν κριθεί από το ΟΕΔ ως στερούμενες συνέπειας και να εναρμονιστεί ο κανονισμός αυτός με τις συστάσεις και τις αποφάσεις του ΟΕΔ.

20 Το άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού 924/2012 αντικατέστησε τον επιβληθέντα με τον επίδικο κανονισμό συντελεστή του δασμού αντιντάμπινγκ για «όλες τις άλλες εταιρίες» με συντελεστή ύψους 74,1 %.

21 Σύμφωνα με το άρθρο 2, ο κανονισμός αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 11 Οκτωβρίου 2012.

22 Ο ως άνω τροποποιηθείς δασμός αντιντάμπινγκ διατηρήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/519 της Επιτροπής, της 26ης Μαρτίου 2015, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι, κατόπιν επανεξέτασης ενόψει της λήξης των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 (ΕΕ 2015, L 82, σ. 78).

23 Στις 18 Ιανουαρίου 2016 το ΟΕΔ ενέκρινε την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου καθώς και την έκθεση της ειδικής ομάδας, όπως τροποποιήθηκε με την έκθεση του εν λόγω δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, στην υπόθεση «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας – Προσφυγή της Κίνας στο άρθρο 21.5 του μνημονίου συμφωνίας σχετικά με την επίλυση των διαφορών» (WT/DS 397/RW) (στο εξής, από κοινού: εκθέσεις του 2016). Με τις εκθέσεις αυτές διαπιστώθηκε ότι, με τον εκτελεστικό κανονισμό 924/2012, η Ένωση παρέβη ορισμένες διατάξεις του δικαίου του ΠΟΕ.

24 Κατόπιν των εκθέσεων αυτών, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/278, της 26ης Φεβρουαρίου 2016, για την κατάργηση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ 2016, L 52, σ. 24).

25 Το άρθρο 1 του εκτελεστικού αυτού κανονισμού καταργεί τον δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον επίδικο κανονισμό, τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 924/2012 και διατηρήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό 2015/519.

26 Σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 3 του εκτελεστικού κανονισμού 2016/278, η εν λόγω κατάργηση άρχισε να ισχύει στις 28 Φεβρουαρίου 2016 και δεν χρησιμεύει ως βάση για την επιστροφή δασμών που εισπράχθηκαν πριν από την ημερομηνία αυτή.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

27 Το 2011 η Donex υπέβαλε διασαφήσεις για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που εισήγαγε για λογαριασμό ολλανδικής εταιρίας, η οποία τους είχε αγοράσει από δύο προμηθευτές εγκατεστημένους στην Ταϊλάνδη. Στις εν λόγω διασαφήσεις, η Donex ανέφερε την Ταϊλάνδη ως χώρα καταγωγής των συνδετήρων αυτών.

28 Ωστόσο, κατόπιν έρευνας της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), αποκαλύφθηκε ότι οι συνδετήρες αυτοί κατάγονταν, στην πραγματικότητα, από την Κίνα και υπέκειντο, ως εκ τούτου, στον δασμό αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί με τον επίδικο κανονισμό.

29 Κατά συνέπεια, απεστάλησαν στην Donex ειδοποιήσεις πληρωμής δασμών αντιντάμπινγκ με ημερομηνία 4 Ιουνίου 2014. Οι δασμοί αυτοί καθορίστηκαν με εφαρμογή του συντελεστή 85 % που ίσχυε για «όλες τις άλλες εταιρίες».

30 Η Donex προσέβαλε τις εν λόγω ειδοποιήσεις πληρωμής ενώπιον του rechtbank Noord-Holland (πρωτοδικείου της επαρχίας Βόρειας Ολλανδίας, Κάτω Χώρες), εν συνεχεία δε κατ' έφεση ενώπιον του Gerechtshof Amsterdam (εφετείου Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες). Με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2016, το τελευταίο αυτό δικαστήριο απέρριψε την ενώπιόν του ασκηθείσα έφεση και, ιδίως, τα επιχειρήματα με τα οποία η Donex αμφισβήτησε το κύρος του επίδικου κανονισμού.

31 Η Donex άσκησε αναίρεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατου Δικαστηρίου των Κάτω Χωρών). Ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, η Donex επανέλαβε τα επιχειρήματά της σχετικά με την αμφισβήτηση του κύρους του επίδικου κανονισμού.

32 Το δικαστήριο αυτό υπογραμμίζει ότι τα συμπεράσματα που αντλούνται με τον επίδικο κανονισμό πρέπει να ερμηνευθούν υπό το πρίσμα τόσο των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού αυτού όσο και εκείνων του εκτελεστικού κανονισμού 924/2012.

33 Κατά πρώτον, το εν λόγω δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς το κύρος του επίδικου κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Κατά την άποψή του, από τις αιτιολογικές σκέψεις 97 και 98 του επίδικου κανονισμού, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 109 του εκτελεστικού κανονισμού 924/2012, προκύπτει ότι οι κινεζικές εξαγωγές ορισμένων τύπων του υπό εξέταση προϊόντος, για τους οποίους δεν υπάρχει αντίστοιχος τύπος προϊόντος που να κατασκευάζεται και να πωλείται από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας, εξαιρέθηκαν από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Μια τέτοια εξαίρεση, όμως, είναι ασυμβίβαστη με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, όπως τούτο προκύπτει από την απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269).

34 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η λύση που δόθηκε με την απόφαση αυτή μπορεί να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση και αν η έλλειψη νομιμότητας του επίδικου κανονισμού είναι αρκούντως σοβαρή ώστε να δικαιολογήσει την κήρυξή του ως ανισχύρου.

35 Κατά δεύτερον, το δικαστήριο αυτό διατηρεί αμφιβολίες ως προς το κύρος του επίδικου κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού.

36 Πρώτον, το εν λόγω δικαστήριο σημειώνει ότι η Επιτροπή αρνήθηκε, κατά την έρευνα που κατέληξε στην έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 924/2012, να πραγματοποιήσει τις ζητηθείσες προσαρμογές, οι οποίες σχετίζονταν με τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή, με τους έμμεσους φόρους επί των πωλούμενων στη χώρα αναφοράς πρώτων υλών καθώς και με τις διαφορές ως προς το κόστος κατασκευής, οπότε θα μπορούσε να υποτεθεί ότι τα εν λόγω αιτήματα προσαρμογών δεν ελήφθησαν υπόψη ούτε στο πλαίσιο του επίδικου κανονισμού. Δεδομένου ότι το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε επί του ζητήματος αυτού στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269), είναι αναγκαία η υποβολή σχετικού προδικαστικού ερωτήματος.

37 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν ο επίδικος κανονισμός είναι ανίσχυρος για τον λόγο ότι η Επιτροπή παρέλειψε να παράσχει εγκαίρως, κατά την έρευνα, στους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς τις αναγκαίες πληροφορίες, ειδικότερα δε τα αριθμητικά στοιχεία του Ινδού παραγωγού σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας, εμποδίζοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο να τεκμηριώσουν τα αιτήματά τους για προσαρμογές.

38 Σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι ο επίδικος κανονισμός ενέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, τίθεται επίσης το ζήτημα αν η παράβαση αυτή είναι αρκούντως σοβαρή ώστε ο εν λόγω κανονισμός να πρέπει να κηρυχθεί ανίσχυρος.

39 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Καθίσταται ο [επίδικος] κανονισμός […] ανίσχυρος έναντι εισαγωγέα στην Ένωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 2, παράγραφος 11, του [βασικού] κανονισμού […], επειδή το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], κατά τη σύγκριση που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη για τον προσδιορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ για τα υπό εξέταση προϊόντα μη συνεργαζόμενων Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων, δεν έλαβε υπόψη τις εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούν ορισμένους τύπους του προϊόντος;

2) Καθίσταται ο [επίδικος] κανονισμός […] ανίσχυρος έναντι εισαγωγέα στην Ένωση λόγω παραβάσεως του άρθρου 2, παράγραφος 10, του [βασικού] κανονισμού […], επειδή, στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ για τα υπό εξέταση προϊόντα, [το Συμβούλιο και η Επιτροπή], κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας των προϊόντων Ινδού παραγωγού με τις τιμές εξαγωγής ομοειδών κινεζικών προϊόντων, αρνήθηκαν να λάβουν υπόψη προσαρμογές για εισαγωγικούς δασμούς επί των πρώτων υλών και για έμμεσους φόρους στην ανάλογη χώρα, την Ινδία, καθώς και για διαφορές σχετικές με την παραγωγή ή το κόστος παραγωγής και/ή επειδή [το Συμβούλιο και η Επιτροπή] δεν έθεσαν (σε εύθετο χρόνο) στη διάθεση συνεργαζόμενων Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων κατά τη διάρκεια της έρευνας όλα τα στοιχεία του Ινδού παραγωγού σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

40 Με τα δύο προδικαστικά ερωτήματα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν ο επίδικος κανονισμός είναι ανίσχυρος για τρεις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και ο δεύτερος και ο τρίτος αφορούν παραβάσεις του άρθρου 2, παράγραφος 10, του τελευταίου αυτού κανονισμού.

41 Προκαταρκτικώς, πρώτον, επισημαίνεται ότι οι αμφιβολίες του αιτούντος δικαστηρίου ως προς το κύρος του επίδικου κανονισμού στηρίζονται, εν μέρει, σε ερμηνεία του κανονισμού αυτού σε συνδυασμό με τον εκτελεστικό κανονισμό 924/2012, τον οποίο το Δικαστήριο ακύρωσε με την απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269), καθόσον αφορούσε τις προσφεύγουσες στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή.

42 Συναφώς, από τη χρονολογική σειρά των περιστάσεων της διαφοράς της κύριας δίκης, όπως αυτή εκτέθηκε από το αιτούν δικαστήριο, προκύπτει ότι οι δασμοί αντιντάμπινγκ, με συντελεστή 85 %, τους οποίους αφορούσαν οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης ειδοποιήσεις πληρωμής καθορίστηκαν κατ' εφαρμογήν του επίδικου κανονισμού, ο οποίος είναι ο μόνος εφαρμοστέος ratione temporis στις περιστάσεις αυτές.

43 Ειδικότερα, υπενθυμίζεται ότι ο έλεγχος του κύρους πράξης, στον οποίο προβαίνει το Δικαστήριο στο πλαίσιο αίτησης προδικαστικής αποφάσεως, πρέπει, κατά κανόνα, να στηρίζεται στην κατάσταση που υφίστατο κατά τον χρόνο έκδοσης της πράξης αυτής (αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 1997, SAM Schiffahrt και Stapf, C-248/95 και C-249/95, EU:C:1997:377, σκέψη 46, και της 1ης Οκτωβρίου 2009, Gaz de France – Berliner Investissement, C-247/08, EU:C:2009:600, σκέψη 49).

44 Επομένως, ούτε η έκδοση του εκτελεστικού κανονισμού 924/2012 ούτε η μερική ακύρωσή του με την απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269), είναι ικανές να επηρεάσουν το κύρος του επίδικου κανονισμού, δεδομένου ότι οι δύο αυτές περιστάσεις επήλθαν μετά την έκδοση του κανονισμού αυτού.

45 Δεύτερον, καθόσον οι διάδικοι της κύριας δίκης και οι λοιποί κατά το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδιαφερόμενοι που υπέβαλαν παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου έθιξαν το ζήτημα της επιρροής που ασκούν οι εκθέσεις του 2011 και του 2016 επί του κύρους του επίδικου κανονισμού, υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το κύρος του κανονισμού αυτού δεν μπορεί να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα των εκθέσεων του 2011.

46 Συγκεκριμένα, μόνο σε δύο εξαιρετικές περιπτώσεις, οι οποίες απορρέουν από τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης να περιορίσει ο ίδιος τη διακριτική ευχέρειά του κατά την εφαρμογή των κανόνων του ΠΟΕ, το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι απόκειται στον δικαστή της Ένωσης, εφόσον απαιτείται, να ελέγξει τη νομιμότητα πράξεων του δικαίου της Ένωσης υπό το πρίσμα των συμφωνιών ΠΟΕ ή μιας απόφασης του ΟΕΔ με την οποία διαπιστώνεται η μη τήρηση των συμφωνιών αυτών. Πρόκειται, πρώτον, για την περίπτωση κατά την οποία βούληση της Ένωσης ήταν η εκπλήρωση μιας ειδικής υποχρέωσης αναληφθείσας στο πλαίσιο των συμφωνιών αυτών και, δεύτερον, για την περίπτωση που η επίμαχη πράξη του δικαίου της Ένωσης ρητώς παραπέμπει σε συγκεκριμένες διατάξεις των εν λόγω συμφωνιών (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψεις 47 και 48 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

47 Επισημαίνεται, όμως, ότι ο επίδικος κανονισμός δεν παραπέμπει ρητώς σε διατάξεις του δικαίου του ΠΟΕ ούτε προκύπτει από αυτόν ότι, με τη θέσπιση του εν λόγω κανονισμού, το Συμβούλιο θέλησε να εκπληρώσει μια ειδική υποχρέωση αναληφθείσα στο πλαίσιο αυτό. Επιπλέον, οι εκθέσεις του 2011 είναι μεταγενέστερες του εν λόγω κανονισμού και δεν μπορούν, επομένως, να αποτελούν τη νομική βάση του (απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, σκέψη 51).

48 Για τους ίδιους αυτούς λόγους, το κύρος του επίδικου κανονισμού δεν μπορεί να εκτιμηθεί ούτε υπό το πρίσμα των εκθέσεων του 2016.

49 Κατόπιν των προκαταρκτικών αυτών διευκρινίσεων, πρέπει να εξεταστούν διαδοχικά οι τρεις λόγοι ανισχύρου τους οποίους αναφέρει το αιτούν δικαστήριο.

50 Κατά πρώτον, το δικαστήριο αυτό διερωτάται αν ο επίδικος κανονισμός ενέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, καθόσον, για τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ για τους μη συνεργασθέντες Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, το Συμβούλιο εξαίρεσε από την προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή σύγκριση τις εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούσαν ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος.

51 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού προβλέπει, για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, δύο μεθόδους σύγκρισης της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, όποια και αν είναι η επιλεγείσα μέθοδος σύγκρισης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή (στο εξής, από κοινού: θεσμικά όργανα της Ένωσης) οφείλουν, προς τον σκοπό του υπολογισμού αυτού, να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Ένωση που αφορούν το υπό εξέταση στο πλαίσιο της έρευνας προϊόν, όπως αυτό έχει οριστεί κατά την έναρξη της έρευνας, και δεν μπορούν, ως εκ τούτου, να εξαιρούν συναλλαγές με

αντικείμενο εξαγωγές στην Ένωση που αφορούν ορισμένους τύπους του εν λόγω προϊόντος (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψεις 53, 60, 61 και 68).

52 Εν προκειμένω, αντιθέτως προς την παραδοχή στην οποία στηρίζεται ο πρώτος λόγος ανισχύρου, από καμία αιτιολογική σκέψη του επίδικου κανονισμού και από κανένα στοιχείο της δικογραφίας που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο δεν προκύπτει ότι, για την έκδοση του κανονισμού αυτού και, ειδικότερα, κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής με σκοπό τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εξαίρεσαν εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούσαν ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος.

53 Αντιθέτως, πρώτον, τόσο οι αιτιολογικές σκέψεις 56 και 57 όσο και η αιτιολογική σκέψη 102 του επίδικου κανονισμού υποδηλώνουν ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έλαβαν πράγματι υπόψη, για τη σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, το σύνολο των εξαγωγικών συναλλαγών που αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν. Συγκεκριμένα, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 56 και 57, η έρευνα που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού αυτού κατέδειξε ότι τόσο οι ειδικοί όσο και οι τυποποιημένοι συνδετήρες κατασκευάζονταν και πωλούνταν στην Ινδία και ότι οι συνδετήρες που παράγονταν και πωλούνταν από τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς και εκείνοι που παράγονταν και πωλούνταν στην εγχώρια αγορά της Ινδίας είχαν τα ίδια βασικά φυσικά και τεχνικά χαρακτηριστικά και ήταν όμοιοι. Η δε αιτιολογική σκέψη 102 του κανονισμού αυτού κάνει λόγο για διαχωρισμό μεταξύ των τυποποιημένων και των ειδικών τύπων συνδετήρων.

54 Κανένα διαφορετικό συμπέρασμα δεν μπορεί να συναχθεί από τις αιτιολογικές σκέψεις 97 και 98 του επίδικου κανονισμού, τις οποίες το αιτούν δικαστήριο μνημονεύει ειδικώς στο σκεπτικό της αίτησης προδικαστικής αποφάσεως. Συγκεκριμένα, στις αιτιολογικές αυτές σκέψεις απλώς επισημαίνεται, ως απάντηση σε επιχείρημα που προβλήθηκε κατά τη διάρκεια της έρευνας, ότι ο Ινδός παραγωγός πωλούσε τύπους συνδετήρων συγκρίσιμους με αυτούς που εξήγαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς και ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των τιμών, η κανονική αξία προσαρμόστηκε κατάλληλα.

55 Στο πλαίσιο αυτό, μολονότι, όπως επισημαίνει το αιτούν δικαστήριο, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης προσάρμοσαν την κανονική αξία προκειμένου να εξασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των τιμών, το γεγονός αυτό ουδόλως συνεπάγεται ότι τα εν λόγω όργανα, κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, εξαίρεσαν τις συναλλαγές που αφορούσαν ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος. Πράγματι, η συγκρισιμότητα των τιμών λαμβάνεται υπόψη όχι στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, αλλά στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 10, του κανονισμού αυτού (πρβλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2017, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου, C-376/15 P και C-377/15 P, EU:C:2017:269, σκέψη 68).

56 Δεύτερον, πρέπει να προστεθεί ότι η Επιτροπή, ανταποκρινόμενη σε αίτημα του Δικαστηρίου, προσκόμισε ενώπιόν του τα λεπτομερή στοιχεία ως προς τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ για τους μη συνεργασθέντες Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς, μαζί με εξηγήσεις σχετικά με τον υπολογισμό αυτό. Από την ανάλυση των εν λόγω στοιχείων προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έλαβαν συστηματικά υπόψη, για τον υπολογισμό αυτό, το σύνολο των εξαγωγικών συναλλαγών που αφορούσαν το υπό εξέταση προϊόν.

57 Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ότι, κατά τη σύγκριση που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, εξαίρεσαν από τον υπολογισμό, στο πλαίσιο του επίδικου κανονισμού, του περιθωρίου ντάμπινγκ για τους μη συνεργασθέντες Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς συναλλαγές που σχετίζονταν με ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος.

58 Κατά δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν ο επίδικος κανονισμός ενέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, για τον λόγο ότι, στο πλαίσιο του καθορισμού του μεγέθους του περιθωρίου ντάμπινγκ για τα εξεταζόμενα προϊόντα, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης αρνήθηκαν να λάβουν υπόψη, κατά τη σύγκριση της κανονικής αξίας των προϊόντων του Ινδού παραγωγού και των τιμών εξαγωγής των ομοειδών κινεζικών προϊόντων, προσαρμογές που σχετίζονταν με τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και με τους έμμεσους φόρους στην Ινδία καθώς και με διαφορές ως προς την κατασκευή και το κόστος κατασκευής.

59 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι, όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο δίκαιης σύγκρισης, πραγματοποιείται προσαρμογή, προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές.

60 Υπενθυμίζεται, επιπλέον, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, εάν ένας ενδιαφερόμενος ζητεί, βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, προσαρμογές για να καταστούν συγκρίσιμες η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής με σκοπό τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, ο ως άνω ενδιαφερόμενος πρέπει να αποδείξει ότι το αίτημά του είναι δικαιολογημένο (πρβλ. αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, 255/84, EU:C:1987:203, σκέψη 33, και της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 58).

61 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 101 έως 104 του επίδικου κανονισμού συνάγεται ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πραγματοποίησαν ορισμένες προσαρμογές προκειμένου να γίνει δίκαιη σύγκριση της κανονικής αξίας και των τιμών εξαγωγής.

62 Αντιθέτως, δεν προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης επιλήφθηκαν αιτημάτων για προσαρμογές σχετιζόμενες με τις επιβαρύνσεις κατά την εισαγωγή και με τους έμμεσους φόρους στην Ινδία καθώς και με διαφορές ως προς την κατασκευή και το κόστος κατασκευής.

63 Το τελευταίο αυτό γεγονός επιβεβαιώνεται από την ανάλυση του συνόλου των παρατηρήσεων που έλαβε η Επιτροπή, κατά τη διάρκεια της έρευνας, από τα ενδιαφερόμενα μέρη, κατόπιν της αποστολής του ενημερωτικού εγγράφου σε όλα τα εν λόγω μέρη. Πράγματι, στις παρατηρήσεις αυτές, τις οποίες η Επιτροπή προσκόμισε, κατόπιν αιτήματος του Δικαστηρίου, στην υπό κρίση υπόθεση, δεν γίνεται μνεία κανενός αιτήματος για προσαρμογές όπως αυτές που διαλαμβάνονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας απόφασης.

64 Συνεπώς, ελλείψει οποιουδήποτε αιτήματος για προσαρμογές, όπως αυτές που διαλαμβάνονται στη σκέψη 62 της παρούσας απόφασης, και ελλείψει οποιουδήποτε στοιχείου που να αποδεικνύει το βάσιμο τέτοιων προσαρμογών, δεν μπορεί να προσαφθεί στα θεσμικά όργανα της Ένωσης ότι παρέλειψαν να προβούν σε τέτοιες προσαρμογές στο πλαίσιο του επίδικου κανονισμού. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν είναι αναγκαίο να εξεταστεί, λαμβανομένης υπόψη της προφορικής διαδικασίας που διεξήχθη ενώπιον του Δικαστηρίου, αν, και ενδεχομένως υπό ποιες προϋποθέσεις, ένας εισαγωγέας όπως η Donex μπορεί να επικαλεστεί, ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, προβαλλόμενη παράλειψη των θεσμικών αυτών οργάνων να προβούν στις εν λόγω προσαρμογές.

65 Κατά τρίτον, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν ο επίδικος κανονισμός ενέχει παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, για τον λόγο ότι, κατά την έρευνα που οδήγησε στην έκδοσή του, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν παρέσχον, ή δεν παρέσχον εγκαίρως, στους συνεργασθέντες Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς όλα τα αριθμητικά στοιχεία του Ινδού παραγωγού σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

66 Συναφώς, όπως προκύπτει από το σκεπτικό της αίτησης προδικαστικής αποφάσεως, το δικαστήριο αυτό εκτιμά ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εμπόδισαν τους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς να τεκμηριώσουν επαρκώς τα αιτήματά τους για προσαρμογές, καθώς δεν τους γνωστοποίησαν, ή

τουλάχιστον δεν τους γνωστοποίησαν εγκαίρως, τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία. Ομοίως, η Donex υποστηρίζει, με τις γραπτές παρατηρήσεις που υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι η καθυστερημένη αυτή γνωστοποίηση εμπόδισε τους εν λόγω παραγωγούς-εξαγωγείς να ασκήσουν προσηκόντως το δικαίωμά τους προς υποβολή αιτημάτων προσαρμογών και να τεκμηριώσουν τα σχετικά αιτήματά τους.

67 Υπό την επιφύλαξη του ζητήματος αν το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού υποχρεώνει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης να παρέχουν στα ενδιαφερόμενα μέρη πληροφορίες σχετικά με τον καθορισμό της κανονικής αξίας βάσει των τιμών του παραγωγού της ανάλογης χώρας, προκύπτει ότι, όπως ορθώς παρατηρούν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης και όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 64 των προτάσεών του, με τον τρίτο λόγο ανισχύρου προσάπτεται, κατ' ουσίαν, στα θεσμικά αυτά όργανα ότι προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας των Κινέζων παραγωγών-εξαγωγέων οι οποίοι άσκησαν τα διαδικαστικά δικαιώματά τους κατά τη διάρκεια της έρευνας που οδήγησε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού.

68 Από τη νομολογία, όμως, του Δικαστηρίου προκύπτει ότι μια εταιρία που δεν μετέσχε σε διαδικασία έρευνας ντάμπινγκ και που δεν συνδέεται με κανέναν παραγωγό-εξαγωγέα της χώρας την οποία αφορά η έρευνα δεν μπορεί να διεκδικεί η ίδια δικαιώματα άμυνας κατά τη διάρκεια διαδικασίας στην οποία δεν μετέσχε (πρβλ. απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, σκέψη 73).

69 Όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 60 των προτάσεών του, το ίδιο πρέπει να ισχύει, κατά μείζονα λόγο, όταν μια τέτοια εταιρία προτίθεται να επικαλεστεί προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των παραγωγών-εξαγωγέων της χώρας την οποία αφορά η έρευνα με τους οποίους ουδόλως συνδέεται.

70 Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 57 των προτάσεών του, στο σύστημα της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, ο βασικός κανονισμός αναγνωρίζει σε ορισμένους ενδιαφερομένους διαδικαστικά δικαιώματα και διαδικαστικές εγγυήσεις, των οποίων η άσκηση εξαρτάται, εντούτοις, από την ενεργό συμμετοχή των εν λόγω ενδιαφερομένων στην ίδια τη διαδικασία, η οποία πρέπει να συνίσταται, τουλάχιστον, στην υποβολή γραπτού αιτήματος εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών.

71 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο συνάγεται, αφενός, ότι ούτε η Donex ούτε οι προμηθευτές της μετείχαν στη διαδικασία έρευνας που οδήγησε στην έκδοση του επίδικου κανονισμού και, αφετέρου, ότι η Donex δεν φαίνεται να συνδέεται με Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς που μετείχαν στη διαδικασία αυτή. Συνεπώς, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 65 των προτάσεών του, η ως άνω εταιρία δεν μπορεί να επικαλεστεί ενδεχόμενη προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των εν λόγω παραγωγών-εξαγωγέων.

72 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι ο τρίτος λόγος ανισχύρου αφορά, τυπικώς, παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού λόγω σφάλματος κατά τη δίκαιη σύγκριση της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής. Πράγματι, το ενδεχόμενο σφάλμα κατά τη σύγκριση αυτή θα ήταν μόνον η πιθανή συνέπεια του ότι ορισμένα στοιχεία φέρονται να μην γνωστοποιήθηκαν, ή τουλάχιστον να μην γνωστοποιήθηκαν εγκαίρως, στους Κινέζους παραγωγούς-εξαγωγείς. Όπως, όμως, επισημάνθηκε στη σκέψη 67 της παρούσας απόφασης, η εν λόγω παράλειψη γνωστοποίησης θα συνιστούσε, εάν αποδεικνυόταν, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των ως άνω παραγωγών-εξαγωγέων.

73 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, στα υποβληθέντα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέταση των ερωτημάτων αυτών δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του επίδικου κανονισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

74 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαίνεται:

Από την εξέταση των προδικαστικών ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 91/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

(υπογραφές)